

Chị Nhàn

Cao My Nhàn

Lâu lắm mới thấy lại những tầng mây trắng đè lên nhau, che kín cả bầu trời hướng nam...

Tôi đang ngồi trong phòng của mình, ngó ra mây trắng trưa nay, giờ này mới 2:00 pm, sau khi tất cả các khách trong nhà đã ra xe rời cái khuôn viên "xơ xác điêu tàn vì ai" của tôi...

Khách toàn là trẻ con, gồm con cháu mình và bạn của chúng, vừa gặp nhau đây, đã lại mỗi kẻ một phương trời ...

Bây giờ thì những người ở hải ngoại, bất cứ nơi xứ sở nào, đông tây vòng quanh trái đất, đều tạo cho nhau những dịp gặp gỡ, không còn là điều xa lạ.

Khiến các hội hè đình đám đã gần như thi nhau mọc lên như nấm, để được tái ngộ, hạnh ngộ, dẫu xưa quý vị có thể không hoàn toàn thích nhau lắm đâu. Và thế mới hiểu vì sao người ta hay nói "tha hương ngộ cố tri" là vậy .

Đứa con gái đầu lòng của tôi, vốn học Cao đẳng Sư phạm Saigon vào những năm giữa thập niên 80 thế kỷ vừa qua. Trước đó, thi vào cấp nào cũng thủ khoa, nhưng con nhà "nguy", nên không bén mảng vô đại học được.

Ngó thẳng trước mặt, nam thanh nữ tú con nhà VNCH, có cha mẹ đi tù cải tạo, ngồi chật giăng đường ...

Thế rồi thì kẻ trước, người sau, thi nhau vượt biển, tất nhiên có đứa tới, đứa phải quay về ở tù vượt biên, khổ nhất là có đứa không tới, cũng chẳng về, ấy là đã đi tìm bóng cá Nemo, thế nên, nay gặp lại nhau thì mừng quá trời rồi còn gì.

Bỗng chúng trưởng thành trong nhiều cách nghĩ lắm ...chúng quý trọng thời gian đến nỗi, có lẽ già nua như tôi cũng phải học hỏi cái kinh nghiệm sống ở đời .

Các nam thanh nữ tú con nhà " nguy " nêu trên, vững trong xử thế, từ quê hương đau khổ, nghiệt ngã ...chúng đã trưởng thành trọn vẹn nơi...tạm dung muôn mặt .

Bây giờ thì phụ huynh chúng, trong đó có tôi, đã lùi lại nhiều bước cho con cháu đi lên, bất cứ ngành nghề nào, đầy khí thế.

Khi tôi mang giấy Ra Trại từ VN qua đây theo chương trình HO tị nạn, tôi phải làm đầu tàu cho 3 toa xe lửa, tức tôi, và 2 con trai, để lại VN 2 toa, là 2 con gái mà chúng đã biết sẽ ra đi " đoàn tụ" nhưng cứ nhất định sang sông, chỉ vì là " cô giáo " sợ mang tiếng ế.

Trước 30-4-1975, cả mấy đứa con tôi, đều theo chương trình Pháp, sau khi Bên Cướp Cuộc tràn vô miền nam, có đứa phải học tiếng Nga, nhưng rồi tự nó dẹp bỏ, vì khó tìm được sự đồng cảm trong ngôn ngữ mà ở mặt nào cũng không thấy hứng thú.

Mãi sau 1995, khi Hoa Kỳ đã bang giao CSVN, phong trào học tiếng Anh mới nở rộ .

Hành trình đi tìm chân lý sống Tự Do của ...tôi, khởi sự từ đầu 1992, nên tôi phôi phới xài 3 chữ tiếng Anh thừa đi học thôi.

Đến Hoa Kỳ, thì giữa 3 mẹ con tôi, tôi đầu tàu như nêu trên . Chúng tôi phải học ...viết đã luôn, vì nhu cầu cần thiết, 2 con trai tôi vượt qua trước mặt tôi, tôi mỗi lúc mỗi tụt lại đằng sau không kèm hãm được ...

Thế là đi đâu cũng phải theo một đứa con trai hướng dẫn và thông dịch luôn. Sự việc lại khiến tôi lùi sâu hơn vào quá khứ, tôi có vẻ ỷ lại, đợi ngày tháng qua đi mau chóng, mà không mong ước một điều gì gọi là ...lý tưởng .

Tôi già lúc nào không hay ...

Tụi con trai đã vượt lên, kéo được gia đình 2 chị chúng qua " đoàn tụ", thay vì tôi phải làm chuyên bảo lãnh con cháu một cách mau chóng chử. Do đó như trình bày trên, 2 con gái tôi cùng gia đình chúng đã hiện diện ở Hoa Kỳ gần chục năm nay...

Thành tôi tiếp tục già thêm nữa, để như mau chóng tổng kết danh sách thế hệ mình.

Thế nên các con cháu tôi cứ việc hội hè đình đám cho bố những ngày cam khổ ở Bến Nghé xa mù .

Các thế hệ của con cháu tôi chỉ xê xích nhau vài ba tuổi là nhiều ... Như tôi đã kể ở đoạn đầu, rằng các nam thanh nữ tú con nhà " nguy" giờ đây một số đã làm nên lịch sử tha hương, những ông nghề ông công tân thời, văn minh tiên tiến...

Hoá cho nên quý con cháu ...chúng ta đã mặc nhiên trở thành những cái phao cho ông bà cha mẹ hết thời, lỡ vận bám lấy, để tiếp tục vượt qua hành trình khác ...

Lớp trẻ hội ngộ trong một ngày thôi, nhưng từ khắp nơi đổ về thủ đô tị nạn này, Bolsa trở thành địa danh lịch sử, địa lý VN hải ngoại.

Thành sẵn ngày hội ngộ trường lớp xưa, tiện dịp chúng đi " du lịch " luôn, với cái phép một tuần, có khi ít hơn nữa, vì chúng còn phải đi làm, đây cũng chưa hẳn là cái vacation, vì thời gian có khi thuận cho đưa này, lại không tiện cho đưa khác.

Song, sự thực thời nay, có đi ra ngoài nhiều rồi, có thực tiễn, trải nghiệm các sinh hoạt ở đời, cuối cùng mới thấy là tình cảm trẻ trung, thơ dại, mộng mơ chỉ có được ở dưới một mái trường ...Chúng đã tìm nhau vì nhớ lại cái mái trường thân yêu nào đó.

Con gái tôi cho tôi coi 2 tấm hình cách nhau 30 năm, tức là từ hôm nay, rồi ngược về 30 năm trước . Tấm hình có 3 nhân vật, gồm chị bạn lớn hơn con gái tôi vài tuổi, con gái tôi, và cậu sinh viên, cả 3 cùng học Cao đẳng Sư phạm, nhưng khác lớp...Tấm hình giữ vị trí cậu bé đứng giữa, 2 cô đứng 2 bên cậu bé, thưa xa xưa đó ...

Hôm nay gặp lại, 2 cô tiếp tục đứng 2 bên cậu sinh viên xưa, nhưng nay đã là các ông bà rồi . 2 tấm hình với 3 chỗ đứng nguyên vẹn, ai bên trái vẫn trái, ai bên phải vẫn phải, đáng nam nhi vẫn đứng gánh 2 cô bạn cũ rích thời gian...

Người ta có thể gặp lại, chụp hình lại với nhau, nhưng các vị trí thay đổi, 3 cô cậu này " ngắng đời ", tưởng là tình dự hội hè đình đám thôi, có đâu tái ngộ đã đành mà tấm ảnh thời nào vẫn còn nguyên kỷ niệm êm đềm ...

Nắng trưa nay tuyệt đẹp ..Nắng trắng muốt như mây trắng nõn nà, phương nam vẫn rực nắng" trọng đông " ...Thời điểm này là giữa mùa giá rét, vừa qua mấy ngày thấp nhiệt, trưa nay nắng như hong ấm khí hậu tuyết băng, một mình tôi ngồi kéo lại không gian nồng nàn tình nghĩa ...ở đời !

Viết thế thì sai phạm nhiều lắm đối với anh, là vì anh có khi nào không tình không nghĩa với mình đâu . Thời gian rất hắt hiu, anh với mình đâu có tấm hình nào gần nhất, thì làm sao có ảnh ...ảo hôm nay, dù chỉ là cái bóng huyễn. Hèn chi hôm trước lâu rồi, anh cứ nhắc mình tất cả chỉ là trừu tượng ...

Có lẽ trong trừu tượng thì tha hồ tưởng tượng chẳng, như mây trên trời kia, nhìn đó, mà cũng không giữ được trong tay, chỉ nhìn thôi, chỉ nhìn thôi, đã đủ đổi thay màu trời như ý nghĩ trong tích tắc ...

Cao My Nhân

ANH, 30-4-1975.

Anh trầm mặc suốt ngày ba mươi đó

Tháng tư đen, nay đã bốn sáu năm

Là quân nhân, thì phải đánh tới cùng

Là dân sự, phải chung chia trách nhiệm

Ai đợi chờ ai, ai không tìm đến

Ai bỏ ai đi, ai đã phân ly

Ai, ôi tất cả căm hận cuồng suy

Nhìn ai cũng sầu bi, tuyệt vọng

Dương tướng cũ chết vì danh nghĩa sống

Ông tướng là bọn chúng thương miền Nam

Ông đã làm trao tất cả giang san

Làm tan vỡ tinh thần bao chiến sĩ

Chúng cướp cuộc bảo rằng vô đánh Mỹ

Đánh cho Tàu, cổ súy cho Liên Xô

Chúng nâng niu tư tưởng lão già Hồ

Theo chủ nghĩa tam vô đầy lệch lạc

Lũ vô sản cộng thù bao tàn ác

Xoá niềm tin người xây dựng Tự Do

Dân Việt Nam trọng lý tưởng Quốc Gia

Muốn gìn giữ quê hương cho Dân Tộc

Anh sắp mặt, mồ hôi hoà nước mắt

Để mai sau con cháu vượt lên nhanh

VIỆT NAM CỘNG HOÀ phục quốc quang vinh

Xoá thán tử đen, tô lịch vàng quốc sử .